

Nový Jeruzalém č. 8/2020

Zpravodaj pro 248. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Bohdalově v kostele v kostele sv. Vavřince - ve čtvrtek 13. srpna 2020 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Rajhradě.

Na mši svaté nás bylo asi 200. Zpovídalo pět zpovědníků – Pán Bůh zaplat' za jejich službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Jiřího Dobeše na pouti NJ u sester Těšitelek v Rajhradě:

Blahoslavený Hroznata se narodil asi 1160, je to také český světec. Možná ho tolik neznáme, nečtíme ho. Ale přesto má svůj význam. Když se narodil, **zdálo se, že dítě je mrtvé**. Ale na radu jedné ženy ho **jeho matka zasvětila Pánu Ježíši a Panně Marii**. A pak dítě ožilo. Ale to nebyl jediný zásah shůry, z nebe. Jednou si s maminkou a se sestřičkou vyjeli na projížďku. Sestřička bratříčka pustila a on **spadl pod kolo kočáru**. Maminka tušila, že se mu muselo stát něco hrozného a ono nic. A to vnímali jako **zázrak, jako Boží dotek**. A na potřetí, když se jeho sestra vdávala do Polska, on si tam hrál s dalšími chlupci a asi nešťastnou náhodou spadl do řeky a topil se. Padl tam asi ve tři hodiny, rybáři se ho snažili vylovit, ale jeho tělo našli až večer a mysleli, že je mrtvý. Ale ukázalo se, že je živý, přežil. A jak vyprávěl - **Panna Maria nad ním držela ochranné ruce**. On to cítil jako zásah do svého života a tak chtěl bohatství, chtěl pro ně žít. Vystudoval, oženil se, ale brzy mu zemřela žena i dítě. A tak se rozhodl neoženit a **založil premonstrátský klášter v Teplé, později ženský v Chotěšově. Třikrát šel na pouť do Říma**. Když se vrátil, oblékl řeholní roucho a žil tímto způsobem života. Měl na starosti zajišťování hmotné stránky kláštera. Jednou, když šel dívat, jak se tam hospodaří, byl přepaden lupiči, zajat. **Umřel hladem dřív než bylo dáno výkupné**. Umřel, protože chtěl, aby klášter byl zabezpečen, a aby se tam mohli řeholníci modlit. Je to muž, který byl **odmalíčka zasvěcen Bohu**. Nejen svými rodiči, ale **sám se rozhodl Bohu svůj život světit**. I my máme, bratři a setry, **Bohu odevzdat svůj život a nemusíme se bát, že něco ztratíme. Naopak člověk získá. Když patříme Bohu, nemusíme se bát**. Nás vlastní ten nemocnější Pán. Někdy **nemáme dostatek důvěry** nasednout na lodičku Boží a nechat se jím vézt. Možná ještě **nemáme tolik víry a důvěry**, že v těžkostech, rodinných nesnázích a problémech, se **Bůh o nás postará**. Pak možná je dobré dívat se. Když nemáme odvalu nastoupit do lodičky, tak se podívejme, jak někdo jiný do ní nastoupil a jak se krásně projíždí po jezeře. Jaký krásný pohled, jaký krásný prožitek ten člověk může mít. A možná si pak i my dodáme odvalu, abychom se **Bohu více světili**. Víte, snažme se jít za Pánem Bohem, ale snažme se jít za ním nejen lidskou silou. Při jedné adoraci při jedné exerciciích se mě dotklo jedno slovo: **"Snažil ses mnoho, ale svou vlastní silou."** Možná to bylo řečeno někomu jinému, ale také možná i mně. Možná i vám. Možná se někdy hodně snažíme. Tím neříkám, že snaha je špatná. Ale my do té snahy **musíme pozvat Boha**. Víte, když se **člověk snaží lidskou silou dostat do Božeho království**, tak něco nepochopil. Je to jako když člověk mluvící česky se bude snažit být učitelem němčiny. Prostě na to nemá, dokud si neosvojí cizí jazyk. Snažme se, ale nejen svojí lidskou silou. Velkou pomocí je nám jistě je **přímluva svatých, přímluva a pomoc Panny Marie**. O její pomoci a jejím vedení stěží můžeme pochybovat. Jistě na jednu stranu si říkáme - proč Pán Bůh potřebuje ještě nějakého pomocníka. Na druhou stranu zjišťujeme, že **cesta s Pannou Marií je snadnější**. Je to asi tak, že můžeme jít někam sami, ale když tam máme průvodce, kamaráda, bratra, sestru, tak se nám jde lépe, snadněji. **Bůh chce, abychom vytvářeli společenství a proto nám dává průvodce na cestu**. Nejen **svaté anděly strážné, ale také světce a mezi nimi vyniká Panna Maria - královna andělů**. Jako malý jsem se modlíval **pobožnosti prvních sobot. Růženec, rozjímání, mše svatá, svatá zpověď** a nemodlili jsme se to doma u nás doma, ale přes barák byl souseď, který k tomu vedl svou rodinu, své děti. A jedno z těch

zaslíbení je, že nám Pán Bůh dá všechny potřebné milosti pro náš stav a pro naše povolání, pro dobrou volbu povolání. A jestli člověk potřebuje si vyprosít dobrého manžela nebo manželku do života. Nebo se rozhodnout a jít s Boží pomocí po cestě duchovní. Mně samotného by to asi nikdy nenapadlo, ale Bůh si mě vedl sám. Když jsem zmínil, že jsme se modlili přes barák u souseď, tak **Bůh skutečně slyší tyto modlitby**. Je pravda, že za pana děkana v Jaroměřicích, jsme se **každý čtvrtek při mši svaté modlili za nová duchovní povolání. Každý první čtvrtek byla na tento úmysl adorace**. Během deseti nebo patnácti let tam vzešlo pět kněžských povolání: Ervín Jansa, já, potom v tom domě, kde jsme se modlili Pavel Kosmák, Pavel Krejcar. A měl jsem velikou radost, když souseď byl jmenován **provinciálem salesiánů**. Moje sestra je **matkou představenou** u sester františkánek na Grohově ulici v Brně. Člověk se ptá, co toto všechno způsobilo. Jistě - **Boží požehnání**, možná to, že jsme na ulici tvořili **jedno společenství**. Možná i to, že jsme modlili tyto **pobožnosti prvních sobot**. Modleme se **růženec**, ne růženec v tom smyslu, že jenom se modlíme, ale učme se do té modlitby vstoupit. Abychom našli **způsob, kudy nás Bůh chce vést**. Myslím, že to bylo také při modlitbě růžence, kdy člověk přemýšlí a zjišťuje: **Panna Maria byla bez hříchu počatá. Neměla na sobě ani dědičný hřích. Neměla ani osobní hřích**. A přesto i ona musela Ježíše **tři dny hledat** v chrámě. Jestliže Panna Maria, která je plná milosti, která je bez hříchu, která je Bohu tak blízko - jestliže i ona musí Ježíše hledat tři dny - a pak mu říká: **"Synu co jsi nám to udělal. Tvůj otec i já jsme tě hledali."** nedivme se, že i my **musíme hledat Boží vůli**. Nejenom se modlit a čekat, že to Pán Bůh za nás udělá. **Musíme se namáhat, přemýšlet, hledat Boží vůli ve svém životě**. Hledat, kde Bůh nás chce mít. Nedostaneme to zadarmo. Je to prostě Boží pedagogika, kde se člověk nenamáhá, tak si toho neváží. Máme-li si vážit svého života, musíme ho prožít naplno. Chceme jít za Pánem, proto je dobře, když nás toho nebude moc zatěžovat. Blahoslavený Hroznata byl z kněžského, šlechtického rodu. **A pak se bohatství zřekl**. I řeholnice mohou žít pro Boha o to víc, když se zřeknou majetku, který by vlastnily samy pro sebe. Neříkám, že chudoba je záslužná před Pánem Bohem, protože Pán Ježíš říká: **"Blahoslavení chudí v duchu, protože jejich je nebeské království."** Chudoba je praktická, zvláště, když se my kněží občas stěhuje. **Chudoba je také pohodlná**. Prakticky člověk všechno snadno najde a dobře se stěhuje. Je dobře, abychom šli za Pánem. Je dobře, abychom dokázali odolávat svodům tohoto světa. **Žijeme v době teroru příležitostí**. Máme příležitost dnes sedět u televize, máme příležitost jet na dovolenou - no trošičku i do zahraničí - dnes tam i onde. Můžeme jet na pouť nebo si sami udělat pouť. **Máme spoustu příležitostí** - i těch duchovních. A tak je třeba dobře vybírat. V pondělí jsem také nevěděl, kam mám jet - jednomu spolubratrovi zemřela maminka a tak jsem přislíbil, že pojedu na pohřeb - je to kněz z děkanství a tak jsem se rozhodl, že ho takto podpořím. Na druhý den jsem se dozvěděl, zemřel kněz Karel Bobek, který v Jaroměřicích působil a možná rok mě učil náboženství. Kam? **Řekl jsem si - tam bude mít kněží**. Tam jsem to slíbil, tak tam pojedu. **Žijeme v teroru příležitostí** - nemůžeme se tím vším nechat zlomit. Nemůžeme všechno přečíst. Jak se říká - **nečtete všechny dobré knihy, čtete jen ty nejlepší**. Nemáme tolik času, abychom se mohli zabírat podřadnými věcmi. Umějíme vybrat to podstatné, to, co je nejdůležitější. A každý den **udělejme něco pro Boha**. Víte, nemůžete každý den sníst bochník chleba, vypít litr mléka a šišku salámu. Ale něco sníst musíte. Nemůžete každý den všechno udělat. Ale rozhodně je mnoho věcí, které na cestě za Pánem udělat **můžete a máte**. Snažme se tedy **jít za Ježíšem, snažme se ho nalézt, snažme se mu zasvětit, odevzdat**. V Třebíči máme jeden obraz, občas se před ním večer modlím, jáhen Marcel Javora říká, že se před ním také modlíval. Obraz Panny Marie je trochu netradiční - **Panna Maria má v náručí holubičku**. Symbol zasnoubení se s Duchem Svatým - a ta holubička má v ruce prstýnek. **Ona chce patřit Bohu a Bůh má patřit jí**. Prstýnek zasnubní, který ona přijímá. Říká to Bohu, že tady bude pro něho. I naše poutě, naše modlitby, i naše snažení má znamenat: Pane já jsem teď pro tebe a ty buď také pro mě. Ne - Pane Bože, udělej všechno co já chci. Jedna žena mi říkala: "Já se tolik modlím a můj život se nemění." Některé věci tam nejsou v pořádku, ale myslím si, že i ta modlitba je taková: **Pane Bože, udělej to co já potřebuji, co já chci**. Modlitba není taková, abychom Bohu říkali, co má dělat. Ale abychom **Bohu naslouchali**. Bože, co mám dělat? Porad' mně, řekni mi. Víte při

modlitbě můžeme říci, že rozmlouváme s Bohem. Už vám někdy Bůh odpověděl, že byste uslyšeli ušima? Já ještě ne, a přesto věřím, že **Bůh k nám promlouvá**. Je to asi tak, jako když se dítě zeptá: **Co by tomu řekla maminka? Už ji slyšíme. Co by tomu řekl pan farář? Co tomu řekne můj muž? Co tomu řekne soused? Bože, co tomu říkáš? Slyším tvůj hlas? V modlitbě rozmlouvejme s Bohem, dávejme mu otázky.** Ale na ty otázky si odpovíme tak, jak by nám odpověděl Bůh. **Dobře poznáme, co Bůh nám chce říci, alespoň u nás věrných.** A když budeme každý den **poznávat Boží vůli, tak ten Boží hlas** v sobě rozpoznáme a uslyšíme. **Snažme se Bohu patřit, Bohu se odevzdat.** A když budeme Bohu patřit, když budeme pro něj žít, poznáme, co nám chce sdělit. Tak jako Panně Marii. **Panna Maria žila pro Boha, byla zasvěcena v chrámě, dokázala se mu plně odevzdat.** Proto ji prosíme: **Panno Maria, ukaž nám, kde a jak se máme odevzdat Pánu Ježíši, buď nám průvodkyní na cestě, buď nám příkladem, předcházej nás, chceme jít za tebou. Neopouštěj nás a pomoz nám hledat Ježíše. Jako ty jsi ho našla, věříme, že i my s tvou pomocí Ježíše také najdeme. AMEN.** Pán Bůh zaplať za Slovo Boží.

Po zaplacení autobusů a nutné režie pouti jsem poslali **4 444 Kč na nadaci „Aby dobro mohlo růst“ sester Františkánek.** Pán Bůh zaplať za sbírku a za dodatečné dary dobrodinců. **Poděkování** patří také rektorovi kostela Božského Srdce P. Pavlu Haluzovi, matce představené S. M. Františce, sestřám těšitelkám a všem, kteří pouť NJ obětavě připravili. Poděkování patří také všem z Rajhradu - **díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s arcibiskupem olomouckým Mons. Janem Graubnerem, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Bohdalově:

Pocházím z věřící rodiny ve Strážnici. Narodil jsem se těsně po znárodnění. Brzy nás vystěhovali z domu, a tak jsem vyrostl ve výminku selského stavení. Mám čtyři sourozence. Po maturitě jsem si musel napřed získat dělnický původ prací ve strojárnách, ale byl jsem tam jen rok, protože přišlo pražské jaro a dveře nově otevřeného kněžského semináře v Olomouci byly dokořán. V roce 1973 jsem byl vysvěcen na kněze. Působil jsem ve Zlíně, Valašských Kloboukách a Vizovicích. V roce 1990 jsem byl jmenován pomocným biskupem v Olomouci a od roku 1992 arcibiskupem. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Předali mi víru a dali dobrou výchovu, což jsem ocenil až v dospělosti. Jednou jsem byl na školení komunikace a řízení. Mě to nudilo, protože mě to připadlo jednoduché, co jsem znal z domu. Podivil jsem se, že ostatní kněží byli nadšení. Tenkrát mě teprve napadlo, že každý nedostal z domu tolik. Od té doby připomínám rodičům, že největší poklad mohou svým dětem dát v dobré výchově, která je víc než vzdělání. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Nevím. Chtěl jsem to od dětství. Snad ministrování, dobrý příklad pana faráře a můj křestní patron, kterým je patron mládeže sv. Jan Bosko. Po biřmování a po maturitě už to byla radost z Boha a ze společenství mladých křesťanů, o které jsem se chtěl dělit s druhými a zdálo se mi, že jako kněz bych se o to mohl dělit nejlíp. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Kromě jiných to byl Mons. Karel Pilík z Prahy, který mě uvedl do společenství hnutí Focolare. Tam mě zaujalo praktické prožívání evangelia a život v Boží blízkosti i uprostřed světa, bohaté zkušenosti víry i v obyčejném životě. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Důvěrné přátelství s Kristem Veleknězem. K tomu patří nejen modlitba a služba hlásání evangelia a posvěcování skrze svátosti, ale taky vytváření živého společenství církve. Ke zpřítomňování Kristovy oběti na oltáři patří i obětování sebe. To nebývá příjemné, ale nejvíc to spojuje s Kristem a nese bohaté plody. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Sám musí z víry žít v praktickém všedním životě a nebát se mluvit s druhými o svém přátelství s Kristem a o svých zkušenostech s Božím slovem uváděným do skutků. Víra roste konkrétními skutky lásky. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Hledat Boží vůli. Často se ptám Boha: co si přeje, co ode mě v této chvíli očekává, co nebo jak by se mu líbilo. Nedokážu to vždycky poznat a splnit, ale považuji to za hlavní v životě každého z nás. Protože nám dal jako největší příkazání milovat, pak to znamená snažit se o to být v lásce nejen k němu, ale i k lidem kolem nás. To je cesta ke svatosti. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na pronásledované křesťany v Iráku (ze sbírky se hradí režie, autobusy a co**

z bude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)? Viděl jsem jejich situaci v Iráku. My se máme příliš dobře. Nemůžeme mít klidné svědomí, když se nerozdělíme s potřebnými. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Chybí mi křesťanská horlivost pro spásu duší. Snaha budovat svaté rodiny. Dávat přednost Bohu. Všichni můžeme dělat daleko víc. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Ochota dobrovolníků nezištně pomáhat starým a nemocným i z řad mládeže. Vynalézavost mnoha laiků, kteří zařídili přenosy bohoslužeb, když mohly být jen v zavřeném kostele, ale i mnohé dopisy, které svědčí o životě z víry a taky konverzí. **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Rodina, která se modlí a snaží žít podle evangelia, má budoucnost. U nás se snažíme dělat kurzy a různé programy pro manžele, aby uměli vést společenství rodin, nebo pomáhat při přípravě snoubenců a biřmovanců. Někteří nedostali doma dostatečnou křesťanskou výchovu a dobrý příklad. Proto jim musíme pomoci prostřednictvím společenství manželů, kde jedni druhé podrží a povzbudí. Rodiny potřebují své společenství stejně jako děti a mládež.

Pozvánky.

20. pěší pouť na Velehrad. Dá-li Bůh, tak plán je tento: Začíná se **v neděli 16. 8. Ve 14 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením P. Pavla Habrovce. **Ve Vítchově bude v 19 hodin mše svatá. Vítchov v pondělí 17. 8. Ve 12 hodin** – žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítchova přes Vír (sv. Sedmipočteníci) do **Olešnice V úterý 18. 8. Ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic** **Ve středu 19. 8. Z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova** **Ve čtvrtek 20. 8. Z Ruprechtova přes Rostěnice do Milonic** **V pátek 21. 8. Z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic** **V sobotu 22. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad**

Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců). K datu 26.7. je přihlášeno 19 poutníků. **Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 20. pěší poutě na Velehrad - 22. 8. 2020** – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha na dopravu 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

12. 9. – XVII. pěší smírná pouť P. MUDr. L. Kubíčka. Začínáme v 8 hodin modlitbou u hrobu P. Kubíčka v Kunštátě, zakončení ve Sloupu v Moravském krasu v 17 hodin mší svatou.

19. 9 – Výlet. Prosetínské hřbitovy z.s. pořádají v sobotu 19. září 2020 pořádají výlet do **Neratova.** Přihlášky a podrobné informace u jLK.

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020	13. říjen Velká Bíteš	12. listopad	15. prosinec Olešnice
2021	13. leden Velké Meziříčí	11.(16.) únor Lysice	11.(16.) březen Křižanov
	13. duben Měřín	12. květen Nové Veselí	15. červen Jimramov
	13. červenec	12. srpen	14. září Radostín n/Osl
	13. říjen	11. (16.) listopad	14. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -.-.

Srdečné pozvání na 249. pouť NJ – v úterý 15. září 2020 v 18 hodin do Pavlova - hlavní celebrant –

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970 **Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.**